

Tıp Eğitimi Çalıştayı-2019

Değerli Öğretim Üyeleri,

Kıymetli Öğrenciler,

Günaydın.

Hepiniz Tıp Eğitimi Çalıştayımıza hoşgeldiniz.

Tıp Fakültemizin 'Geleneksel' hale getirdiği ve övünerek söylemek gerekirse gerek UTEAK temsilcileri gerekse diğer tıp fakültesi temsilcilerinden fazlaca övgü aldığımız çalıştayımızın 12.sini bugün yapıyoruz.

Tıp eğitimimizin yeniden akredite edilmesinin üzerinden 1 yıl geçti.

Tıp eğitiminde yükselerek sürekli değişen standartların hakkını verebilmek için yaptıklarımızı tartışmak üzere iyi bir zemin oluşturuyor çalıştaylar.

Tıp eğitiminde yer alan tüm iç ve dış paydaşların görüşlerine olanak sağlıyor ve yeni program oluşturulmasına ışık tutuyor.

Değerli Katılımcılar,

Tıp Dekanlar Konseyi son zamanlarda çok iyi çalışmalar yürütmektedir.

Ben de oluşturulan komisyonlardan 'Akreditasyon ve Program Değerlendirme Komisyonu' ile Tıp Dekanları Konseyi Yürütme Kurulu adına 'Tıp Fakültesi Mezunları Yetkinlik ve Yeterlikler Çalışma Grubu' içinde bulunmaktayım.

Tıp Dekanlar Konseyinin oluşturduğu bu komisyonlarının çalışmalarının oldukça yararlı olacağını düşünüyorum.

Bu komisyonlar adına yaptığımız çok sayıdaki toplantılarda;

Tecrübe ve bilgi paylaşımının akreditasyon sürecine destek olacağı,

Akreditasyon çalışmalarının Türkiye'de etkinliğini arttırmak, özendirmek ve yaygınlaştırmak için çalışmalar yürütülmesi gerektiği,

UTEAK'ın çalışmalarının desteklenmesi gerektiği,

Akreditasyon sürecini yaşayan Fakültelerin deneyimlerini paylaşacağı bir ortam sağlamanın yararlı olacağı,

Akreditasyon sürecinin sosyal güvenilirlik açısından önemli bir süreç olduğu, Sürekli yenilenme ve gelişimin bir parçası olarak kabul etmek ve tüm paydaşlar tarafından sahiplenilmesinin gerektiği,

Akreditasyon ve re-akreditasyon devamlılığı için motivasyonun korunması çalışmaları yapılmasının gerekli olduğu,

Üst yönetimin desteğinin oldukça önemli olduğu, akreditasyon sürecinin başarılı olmasının ana bileşenlerinden birinin de ekonomik desteğin tam olması gerektiği,

Afiliye hastanesi olan Tıp Fakültelerinde akreditasyon işlemlerinin sıkıntılı olabileceği; klinik eğitimlerinde iş birliği ve desteğin sorunlu olabileceği; sahiplenme ve program uyumu sorunları yaşanabileceği,

Akreditasyona başvurmadan önce fakültede akreditasyon kültürü oluşturulması ve öğretim üyelerinin bu konudaki desteğinin araştırılması, gerekirse kurum içi-kurum dışı destekli düzenli eğitim programlarının yapılması, akreditasyon kültürünün içselleştirilmesi ve yaygınlaştırılması açısından insan kaynağına yönelik çalışmalar yapılması; fiziksel ortam ve ekonomik desteğin gözden geçirilmesinin gerektiği,

Akreditasyon sonrası dönemde çekirdek ekibin korunması ve program değerlendirme açısından yeni bir izlem ekibinin kurulmasının yıllık rapor, üçüncü yıl sonunda ara rapor yazma ve re-akreditasyon başarısı için önemli olduğu,

Müfredat oluşturma ve ölçme değerlendirme açısından yazılım destek programlarının gerekliliği,

Müfredat oluştururken Temel Bilimler için ÇEP olmamasından eşleştirme konusunda sorunlar yaşandığı,

Fakülte hastanelerinin borç durumu ve performans sisteminin eğitimi kötü yönde etkilediği ve öğretim üyelerinin sağlık hizmetini eğitime tercih ettiği,

Öğrenci sayılarının küçük grup çalışmaları için oldukça yüksek olduğu,

Yabancı öğrencilerin sayısının fazlalığı ve Türkçe dil becerilerinin yeterli olmadığı; bu sorunları çözmek için ayrı bir yapılanmaya ihtiyaç olduğu,

Öğretim üye sayısının azlığı küçük çalışmalar için güçlük yarattığı,

Öğretim üye hareketliliğinin (sıklıkla yer değişikliği) eğitimi olumsuz etkilediği,

Araştırma görevlisi (uzmanlık öğrencisi) sayısının azlığının sadece hizmette aksama yaratmadığı, aynı zamanda da eğitimde de sorunlar yarattığı,

Öğretim üyesi sayısının azlığının akademik danışmanlık sisteminde sorunlar oluşturduğu gibi konulara vurgu yapıldı.

Değerli katılımcılar,

1972 yılında yayınlanmış Hücre Bilimi Kitabının önsözünde Prof. Dr. Muammer Bilge şöyle diyor;

'Biz bir bakıma, karaciğer hücrelerini çok iyi öğrendik ama karaciğeri unuttuk.

Karaciğeri çok iyi öğrendik ama insanı unuttuk.

İnsanı çok iyi öğrendik ama insanlığı unuttuk.”

İç Hastalıkları Kitabı Cecil'in 2003 baskısının ön sözünde Goldman and Ausiello'da şöyle diyor;

“Tıp, bilim ve bilimsel metotları hekimlik sanatı ile birleştiren bir disiplindir.

Hastalığın sanata eğilimi insanlık tarihi kadar eski, tıbbın bilimsel temeli ise oldukça yenidir.”

William Osler'in söylediği gibi;

İnsanlar arasında büyük farklılıklar olmasa tıp bir sanat yerine bilim olabilirdi. ”

Değerli öğretim Üyeleri,

Tıp, insanlığı hastalık bağlamında anlama sanatıdır.

Nitelikli bir tıp doktoru olmanın temel şartı, yeterli bilimsel bilgiye sahip iyi bir sanatçı olmaktır.

Ne sadece bilimsel bilgi ne de tek başına sanat veya beşeri bilimler hastayı iyileştirmeye yetmez.

Tıbbi beşeri bilimler öğrencisini daha insancıl (yardımsever, sempatik ve insan refahı için endişelenen bireyler) yapmaktadır.

Tıbbi beşeri bilimler kavramı öncesinde medikalizasyon kavramı hakim iken günümüzde beşeri bilimlerin etkisi ile biyopsikososyal kavram ön plana çıkmaktadır.

Dünyadaki birçok tıp fakültesi; felsefe, etik, edebiyat, tiyatro ve sanat gibi disiplinler aracılığıyla 1950'lerden itibaren tıp eğitim müfredatına beşeri bilimleri entegre etmiştir.

Tıbbi beşeri bilimler birçok fakültede multidisipliner uygulansa da interdisipliner bir yapıdır.

Yapılan çalışmalardan ve edinilen deneyimlerden anlaşıldığı üzere hekimler hastaları ile ilk teması yaşamadan tıbbi beşeri bilimlerle bakış açısını kazanmış olmaları gerekmektedir.

Tıbbi beşeri bilimler Türkiye'de 2000'li yıllara kadar ihmal edilse de, bu süreçten sonra tıp fakültelerinin hızla eğitim programlarına ya da seçmeli ders olarak müfredatlarına girmeye başlamıştır.

Tıbbi beşeri bilimler, hekimlere eleştirel ve yansıtıcı düşünce becerileri, kişilik ve ahlaki gelişim, tıbbi sorun ve küresel olaylar hakkında farklı perspektif geliştirebilme özelliği kazandırır.

Tıp eğitimcilerin en büyük görevi artan bilgi yüküne rağmen,

duygu yoksunu ve sağır hekim sayısını minimuma indirmektir.

Bunu da tıbbi beşeri bilimleri tıp eğitim müfredatına entegre ederek sağlamak mümkündür.

Yine içinde bulunduğum komisyon, beşeri ve sosyal bilimleri 2020 ÇEP'i içine yerleştirmeye çalışmaktadır.

Sağlık okur-yazarı olmayan bir toplumdan ve o topluma ait hastalıkların dilinden anlamadan, ne bugün ne de gelecekte hızla ilerleyen gelişmiş bir ülkenin saygın ve nitelikli bir hekimi olmak mümkün değildir.

Bu nedenle “tıbbı nasıl öğretelim?” sorusunun yanıtını bu toplantılarla bulmaya çalışacağız.

Çalıştığınız başarılı geçmesi dileğiyle emeği geçen herkese teşekkür ediyor,

Saygılar sunuyorum.